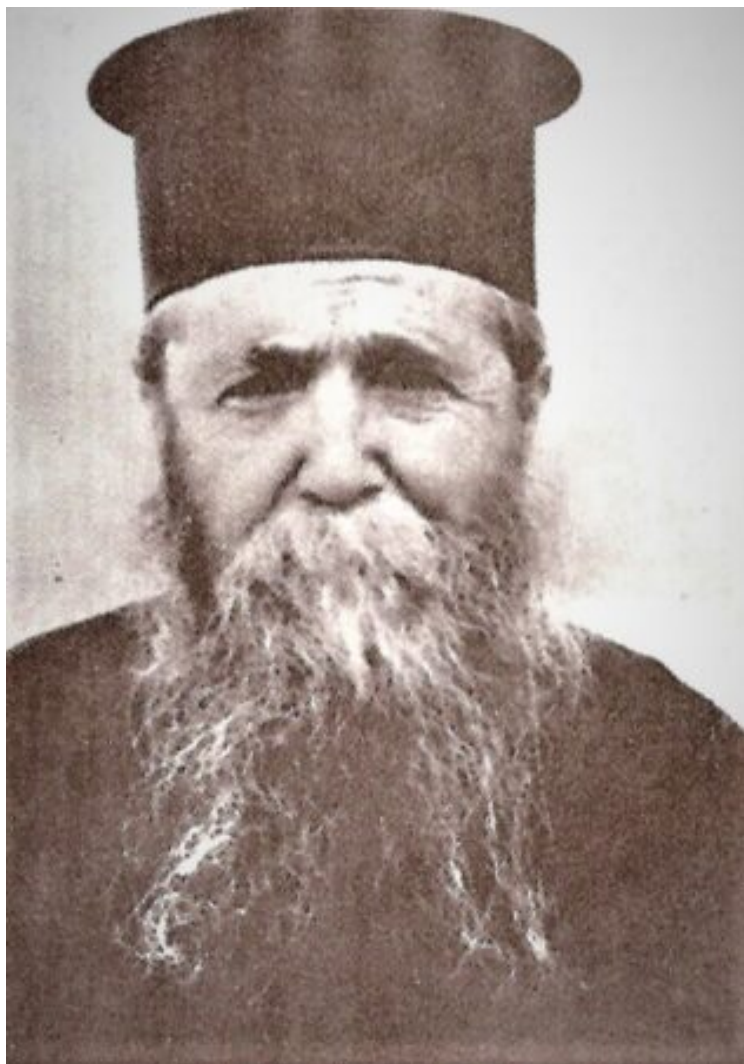

4 Φεβρουαρίου 2020

Πώς απαντούσε στις προσβλητικές συμπεριφορές ο Γέροντας Ιερώνυμος!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Γέροντας Ιερώνυμος της Αίγινας (1883-1966).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Ο Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης]: Μια άλλη φορά κατέβαινε από τα γνωστά δρομάκια προς την Αίγινα. Ήταν η εορτή του αγίου Νικολάου και μετά τη θεία λειτουργία πήγαινε στην πόλη για το συνηθισμένο του διακόνημα και να χαιρετήσει κάποιους γνωστούς που γιόρταζαν.

Περνώντας έξω από ένα κατάστημα είδε τον καταστηματάρχη, του οποίου γιόρταζε ο γιος.

Σταμάτησε για λίγο να τον χαιρετήσει:

- Καλημέρα, χρόνια πολλά, ο άγιος Νικόλαος βοήθειά μας και να χαίρεσαι τον υιόν σου.

Ο καταστηματάρχης, άγνωστο γιατί, αντί να χαρεί για τις ευχές του, απάντησε σκαιότατα και προσβλητικότατα:

- Φεύγεις από δω, παπά, πρωί πρωί! Άντε μη σου πω καμιά κουβέντα.

Ο π. Ιερώνυμος απομακρύνθηκε λυπημένος, όχι τόσο για την προσβολή, αλλά επειδή δεν ήθελε ποτέ του να λυπήσει άνθρωπο. Έστω κι αν ο ίδιος δεν έφταιγε καθόλου, αισθανόταν υποχρέωση ν' αναπαύει τον συνάνθρωπό του.

Κανένας δεν έφυγε λυπημένος από κοντά του. Πάντα έβρισκε τον τρόπο να παρηγορήσει και ν' ανακουφίσει όποιον έβλεπε στενοχωρημένο. Και σ' αυτή την περίπτωση ένωθε πως έπρεπε ν' αποκαταστήσει τα πράγματα.

Άλλος στη θέση του ίσως θα οργιζόταν ή τουλάχιστον θ' απόφευγε να ξαναμιλήσει στον υβριστή του ή θα περίμενε τη συγγνώμη του.

Ο εγωισμός όμως δεν είχε θέση στην καρδιά του π. Ιερωνύμου. Για τον πράο τον ταπεινό μαθητή του Ιησού εκείνο που είχε σημασία ήταν πως θα σωθεί το απολωλός πρόβατο. Κι όπως πάντα, άφησε το θέμα στο Χριστό, τον Κύριο του.

Προσευχήθηκε όλη μέρα και νύχτα και την επομένη πήρε ξανά τον ίδιο δρόμο. Μόλις έφτασε κοντά στο κατάστημα του υβριστή του, τον είδε να ασχολείται με το σκούπισμα της αυλής.

Τον πλησίασε κα με πολλή γλυκύτητα και ταπείνωση του είπε:

- Με συγχωρείς, αδελφέ μου, αν σε επίκρανα, αλλά δεν θα επιτρέψεις να σου πω ούτε καλημέρα;

Ο καταστηματάρχης τα 'χασε. Ποτέ του δεν περίμενε τέτοια καλοσύνη και τόση ταπείνωση. Έτρεξε κι έπεσε στην αγκαλιά του λέγοντας:

- Συγχώρεσέ με, Γέροντα. Δεν ξέρω ποιος σατανάς μ' έβαλε και σου μίλησα έτσι. Το μετάνιωσα πικρά και σου ζητώ συγγνώμη.

Η προσευχή και η ταπείνωση είχαν κάνει το θαύμα τους. Μ' αυτόν τον τρόπο πολιτευόταν ο π. Ιερώνυμος. Μετερχόταν τα πάντα, γινόταν «τα πάντα τοις πάσι» για να κερδίσει τους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στη μετάνοια.

Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι όλοι σχεδόν στην Αίγινα τον ευλαβούνταν σαν άγιο και τον αγαπούσαν τόσο πολύ.

Από το βιβλίο του Πέτρου Μπότση, «Γέροντας Ιερώνυμος, ο Ησυχαστής της Αίγινας», Αθήνα, 1999.

<http://bit.ly/37WYiY7>